ste JAARGANG No. 8607 — WOENSDAG 17 DECEMBER 1952 — VIER PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.50, Aruba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29. Telefoon: Rdactie 3858 — Administratie 3550.
Uitgave N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.
Hoofdredacteur: Ad. Versney.

ederlands K.V.P. en P.v.d.A. noemen Suriname's interpretatie van "Zelfbeschikkingsrecht" onaanvaardbaar

ravenhage — Bij de behandeling van de begroting van het de-ment van Overzeese Rijksdelen heeft de fractie van de Katho-Volkspartij Dinsdagavond geweigerd het beginsel te aanvaar-an het voortdurende recht tot uittreden uit het Koninkrijk.

gehele fractie met uitzon-g van een lid. zal zich niet den achten. indien minister kamp te New York of te naribo terzake eventuele gingen deed.

— aldus de KVP-fractie — me afscheiding wenst dan voor zulk een verlangen e worden gelaten, maar dan ogenblik. De fractie wenst e mogelijkheid van secessie en voortdurende tijdbom het nieuwe Koninkrijk te elegd.

Koninkrijk moet dan rus-o twee zuilen, namelijk de landse Antillen en Neder-n met Suriname moet dan ndere vorm van samenwer-worden gezocht. Dit is pre-l boven een wankel Ko-ijk — aldus de mening van eede Kamerfractie van de lieke Volkspartij in Neder-

Minister Kernkamp zal hedenavond antwoord geven.

Debatten.

Tien sprekers verdeelden tijdens de bijeenkomst van de Kamer gedurende viereneenhalf uur hun aandacht vrijwel gelijkelijk over Nieuw Guinea en West-Indië bij de behandeling van de begroting van DOR (Departement van Overzeese Rijksdelen). Aangezien reeds Woensdagavond minister Kernkamp zijn antwoordrede zal houden, volgen hieronder slechts enkele grepen uit hetgeen in eerste termijn is gesproken.

Op staatkundig gebied had het overleg van minister Kernkamp te New York en in Willemstad en Paramaribo de grootste aandacht. Naast lof voor de minister had men vooral belangstelling voor nadere mededelingen over het onlangs gepubliceerde memorandum van vijf punten.

n men even vrolijk uit een Koninkrijk vliegen als men er in gevlogen is?

Critiek van K.V.P.

Katholieke Volkspartij was er niet geheel gerust. Haar voerder ten deze, **Mr De** wees op bepaalds zinsneden t laatste communiqué van Surinaamse landsregering, n wordt gezegd „dat in de bule van het Koninkrijks-t tot uitdrukking komt, dat stindische Rijksdelen het schikkingsrecht bezitten en n in de toekomst vrij ge-kunnen maken; dat aan de euze van Suriname en de n over hun status niets n de weg staat. Indien een ijksdelen niet meer in het krijk wenst te blijven moet langen door wijziging van atuut kunnen worden ver-lijkt zonder dat een der an-ijksdelen zulks kan tegen-n".

De vragen van Mr Debrot.

heer De Kort wees er op, or het Statenlid Mr I. C. negen vragen aan de An-se regering zijn gesteld. an de zesde vraag is, of de anse regering bereid is te en, „dat de Antillen dus reid zijn deel te nemen aan RTC, wanneer vóór of tij-zulk een conferentie als se zou worden gesteld, dat ksdeel zich het recht voorbehoudt of het recht heeft naar vrije keuze uit het Koninkrijk te treden".

De heer De Kort vraagt, of het ooit in de geschiedenis is gepresteerd, dat de bouwers van een Koninkrijk hun Rijksstatuut beginnen met de uitdrukkelijke voorwaarde, dat men weer even vrolijk uit dit Koninkrijk kan vliegen als men er in gevlogen is. Wie zal uitmaken of de voorwaarden tot afscheiding in vervulling zijn gegaan? Zal de aspirant secedent ooit kunnen aanvaarden, dat een ander gezag dan het zijne uitmaakt of de betrokken voorwaarden aanwezig zijn?

Spreker informeerde naar de juistheid van bedoeld Surinaams perscommuniqué. Als hier van de zijde van Suriname een misverstand in het spel is, waarom dat dan niet gezegd in de memorie van antwoord van 11 December? Stemt het Nederlandse kabinet in met de zienswijze van minister Kernkamp?

Zoals gemeld, zal de katholieke fractie de minister ten deze niet volgen, uitgezonderd het lid Mr Van Rijckevorsel. (Deze is de bekende advocaat van de republiek der Zuid-Molukken, wier secessierecht uit de republiek Indonesië hij juridisch steeds heeft bepleit — red. ANP.)

il Suriname secessierecht als chantage-wapen hanteren?

Critiek van P.v.d.A.

eer **De Kadt** van de **Partij Arbeid**, zeide het een gro-te zullen achten, indien geling tot stand kwam, het secessierecht als een rende dreiging boven het zou hangen, een dreiging, ds te voorschijn kan wor-haald. Als Suriname dit wil hanteren, dan is dit e, waarvoor spreker niet weg wenst te gaan. Zowel Nederlandse Antillen als riname is op het ogenblik geen politieke realiteit. publiek der Antillen of publiek Suriname hebben Zuidamerikaanse wereld ogelijkheid om hun zelf-heid te bewaren. De vijf van het memorandum reker een goede basis om komende RTC voor nader te gebruiken.

land dient de verzeke-geven, dat de zelfstan-van de Rijksdelen voor omst volkomen wordt er-doch daarenboven moest van de zijde van de Westindische Rijksdelen rond uitgesproken worden de verzekering, dat men de nieuwe Rijksvorm niet beschouwt als iets op korte termijn, doch beschouwt als een langdurige proefneming om te zien wat 't nieuwe Koninkrijk worden kan. Als in het statuut het recht, de veiligheid en de democratie voldoende worden vastgelegd en in de Rijksdelen worden toegepast, zal het ook niet mogelijk zijn, dat op een bepaald ogenblik een betrekkelijk kleine groep tegen ded wil van de bevolking in secessie doordrijft.

De **heer Lemaire** van de **Katholieke Nationale Partij** vroeg of het Nederlandse kabinet instemt met de vijf punten van het memorandum. Spreker meent dat de Kamer wordt geconfronteerd met een nieuw politiek standpunt in het overleg met Suriname en de Nederlandse Antillen. Hij meent, dat alle geschilpunten tussen Suriname en Nederland als een geheel dienen te worden beoordeeld. Hetgeen vastgelegd in het memorandum acht hij een gewaagde onderneming en hij meent, dat de bedongen secessie-mogelijkheid destructieve consequenties kan hebben voor het Koninkrijk. Hij zeide de toelichting van de minister te zullen afwachten alvorens een nader standpunt in te nemen.

de **heer Van de Wetering** van de **Christelijk Historische Unie** heeft grote waardering voor het pogen van de minister om de wagen zo spoedig mogelijk weer op gang te brengen. Hij acht de beschikbare gegevens over de gang van zaken bij de voorbereidingen in New York en Willemstad en Paramaribo te summier om een oordeel te vormen en meent, dat de critiek in de pers voorbarig is. Ook de memorie van antwoord geeft dienaangaande geen houvast. Spreker vraagt een uitspraak over de juiste betekenis van het zelfbeschikkingsrecht, die noch ter RTC noch in de Verenigde Naties kon worden gegeven.

echt tot het Hart

ichtig wagen is het meest lenswaardige menselijke

Bey van Tunis in de knel tussen Fransen en landgenoten

Bey Sidi Lamine van Tunis is weer eens het stootblok, dat de schokken van alle kanten op moet vangen, dat iedereen tevreden moet trachten te stellen en als resultaat van schipperen natuurlijk slechts alle partijen ontevreden maakt.

Gedurende de oorlog, waren het eerst de Duitsers, later de Amerikanen en Fransen. Thans zijn het de Fransen en de sterk nationalistische machtsblokken in zijn land: de ene dag geeft hij een pink aan Parijs om hem de andere dag, onder de dreiging van de andere kant weer schielijk terug te trekken. Dit spelletje leidde dezer dagen tot een felle botsing met Frankrijk.

De Bey was ziek

Tunis. — Hoewel de Bey van Tunis aanvankelijk de resident-generaal van Frankrijk, Jean de Haute Clocque had toegezegd, dat hij zijn zegel zou hechten aan de twee decreten, die betrekking hebben op de plaatselijke hervorming, was het Maandag toch niet tot de ondertekening gekomen.

Volgens gewoonlijk welingelichte kringen zou de Bey „een lichte ongesteldheid" hebben voorgewend, teneinde de plechtigheid te kunnen uitstellen.

Dit spelletje was voldoende om Frankrijk te doen ontploffen.

De Haute Cloque naar Parijs

Tunis. — Een woordvoerder van de resident generaal te Tunis heeft medegedeeld, dat Jean de Haute Clocque vanmorgen in alle vroegte naar Parijs is vertrokken voor het voeren van dringende besprekingen met zijn regering, zulks in verband met de hardnekkige houding van niet samenwerken van de Bey van Tunis.

Naar verluidt, zullen de resident generaal en minister Schuman de mogelijkheid onder het oog zien om de Bey van zijn functies te ontheffen.

Welingelichte kringen deelden mede, dat de resident-generaal zou weigeren verder met de Bey te onderhandelen, indien deze zijn belofte om de twee decreten te ondertekenen, niet zou nakomen.

Naar verder verluidt had de Haute Cloque de Bey Maandag tot 17 uur (plaatselijke tijd) de gelegenheid gegeven beide decreten te bekrachtigen.

In de afgelopen maanden heeft de Bey geweigerd zijn medewerking te verdlenen aan enkele besluiten van enige belangrijkheid, hetgeen het bestuur van het land ten zeerste heeft belemmerd.

Franse kringen in Tunis zien in de houding van de Bey een protest tegen de Franse politiek in Tunesië.

Niet zo bedoeld....

Tunis. — Bey Sidi Lamine van Tunis heeft Dinsdag een nota laten overhandigen op de Franse residentie tot doorzending aan de Franse regering met kennisgeving van zijn bereidheid tot verder onderhandelen. Deze nota vormt een antwoord op de Franse brief van 29 November, waarin antwoord wordt gevraagd op het Franse hervormingsplan.

De Bey heeft intussen nog steeds niet zijn zegel gehecht aan de twee eerder aanvaarde decreten, waarbij de stedelijke raden voortaan gekozen worden in plaats van benoemd en grotere bevoegdheden aan de districtsraden worden verleend.

Wij zijn benieuwd, hoelang de Bey er nog in slagen zal de Franse kool en de Tunesische geit te sparen.

„Neen", zegt de Bey.

Tunis — De politieke crisis in Tunesië nam vandaag een nieuwe wending, nadat de Bey van Tunis aan de Franse residentie had medegedeeld, dat hij weigerde zijn zegel te hechten aan de Franse hervormingsvoorstellen, die hem Maandag waren overhandigd.

De 70 jaar oude Bey heeft de Fransen pijnlijk verrast toen hij Maandagnacht zijn belofte om zijn zegel te hechten aan het besluit dat verscheidene gemeenteraden in de toekomst uit gekozen, in plaats van benoemde leden zouden bestaan, niet nakwam. Zoals men zich zal herinneren, verklaarde de Bey zich niet wel te gevoelen en bereid te zijn Dinsdags de handtekeningen te plaatsen.

De Franse resident-generaal vloog daarop naar Parijs om met de regering aldaar de zaken te bespreken. Het Franse hervormingsplan wordt door de nationalisten als „een stap terug" en „ontoereikend" gekenmerkt.

De Bey belastte zijn eerste minister Salah Eddine Baccouche er mede de boodschap aan de Franse resident-generaal over te brengen.

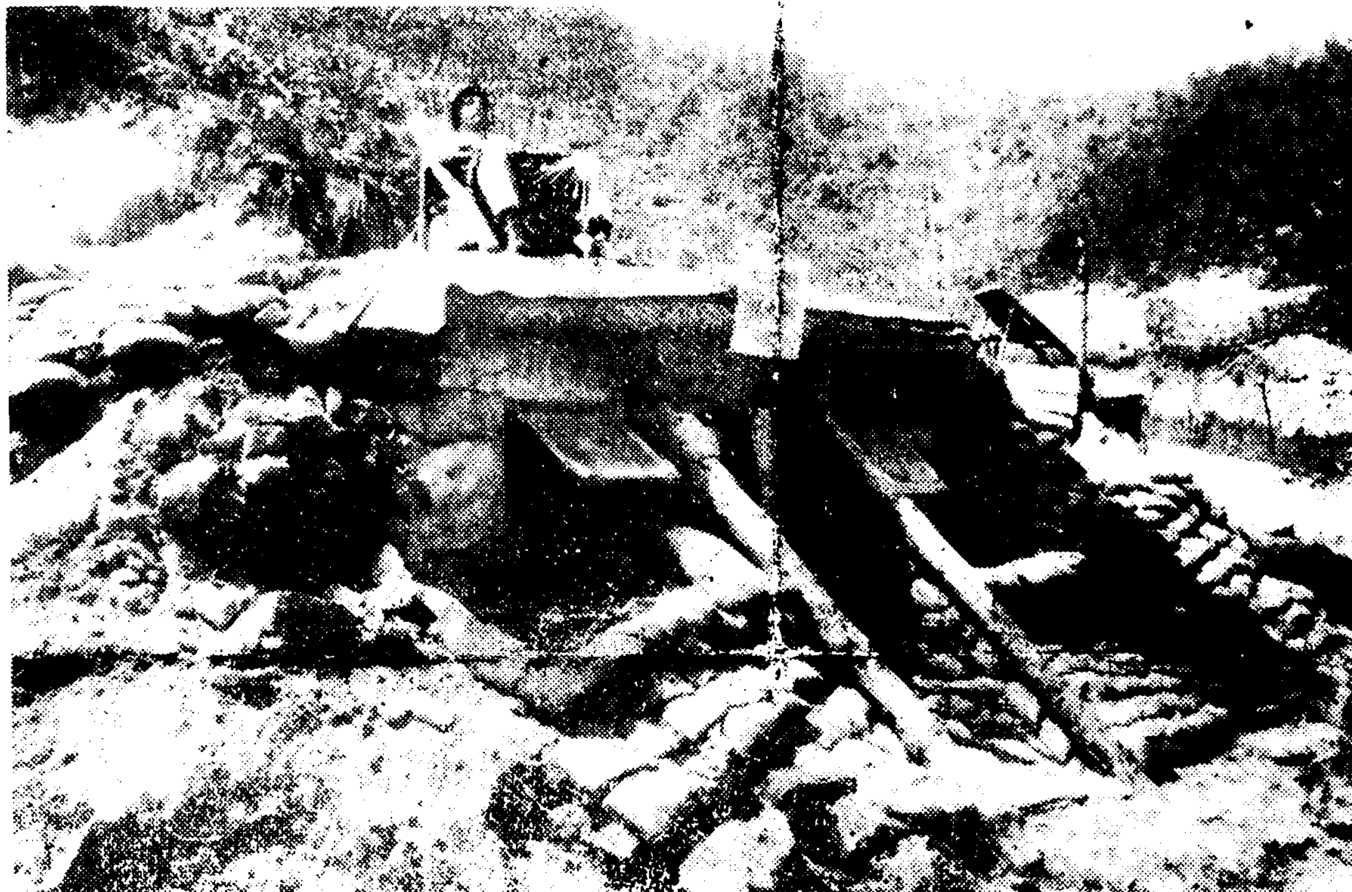
Het meest verbaasd zijn de Franse autoriteiten over de houding van de Bey, omdat hij weigert mede te werken, binnen 24 uur nadat hij een brief aan de Franse president Vincent Auriol schreef, waarin hij zich bereid verklaarde de onderhandelingen over de hervormingen te openen.

De verwarring wordt nog groter doordat Graaf Jean de Haute Clocque, de Franse resident-generaal, bij zijn aankomst te Parijs, verklaarde, dat de Bey hem had beloofd zijn zegel aan de voorstellen te hechten, hetgeen thans door de Bey in Tunis wordt ontkend.

Bey „zeer boos".

Tunis — Blijkens latere berichten is de Bey van Tunis „zeer boos" over de verklaringen van Graaf de Haute Clocque te Parijs afgelegd. Hij zou categorisch weigeren de betrokken decreten te bevestigen.

De Franse resident-generaal heeft vanmorgen een onderhoud met de Franse minister van buitenlandse zaken Schuman gehad.

IBI PATRIA UBI BENE — denkt sergeant William Martin van de Amerikaanse strijdkrachten in Korea. Hij heeft zijn huis „Heuveloord" genoemd en hij heeft ongetwijfeld een air van „heer van al wat ik zie". Zijn makkelijke stoel kan hem er echter niet toe brengen zijn geweer te vergeten, dat hij op zijn knieën houdt.

het nieuws van vandaag

Op Aruba werd vorige week een buitengewoon lofwaardig initiatief genomen. Donderdagmiddag om 4 uur had er op verzoek van de „Kinderbescherming" 'n persconferentie plaats die in hoofdzaak gold de „Stichting Hubentud Activo" of „Werkende Jeugd", als onderdeel van de Kinderbescherming, die allerwege sympathie ondervindt. Het Bestuur van Hubentud Activo bestaat uit de heren S.C. Schouten, voorzitter, E. Petrona, onder-voorzitter, J. Spit, secretaris, A. Werleman, penningmeester en Gerrit Kok, lid.

Het ligt in de bedoeling van de Stichting jongens in de leeftijd van 14 tot 18 jaar de helpende hand toe te steken, jongens die om de een of andere reden niet op de Ambachtschool terecht kunnen of door hun ongeschiktheid geen werk kunnen vinden en nu op straat lanterfanten. Ledigheid is des duivels oorkussen en kattekwaad, baldadigheid en misdaad vinden in deze knapen maar al te gemakkelijk een prooi. Het is daarom een algemeen belang en een ieders morele plicht de Stichting te helpen in hun streven deze jongens voor de misdaad te behoeden.

Een misdadiger op kosten van onze maatschappij te verzorgen eist meer geld dan een jongeman voor enkele jaren een behoorlijke opleiding te geven. „BEN IK MIJN BROEDER'S HOEDER?" Ja!!! Dat zijn wij allen, een voor een en gezamenlijk!

Nu is het vast komen te staan, dat Sta Cruz op dit punt in de eerste plaats hulp behoeft en daarom wil de Stichting daar een begin maken door er, laat ons er een naam aan geven, een werkkamp op te richten. De inschrijving daarvoor is vrijwillig, hoewel er gevallen zouden kunnen zijn waarbij de Kinderbescherming een woordje mee spreekt. Het Bestuurs-College is, als als immer wanneer het een opbouwend project betreft, ten volle bereid hieraan mede te werken en heeft een stuk terrein in het hart van Santa Cruz ter beschikking gesteld.

Sedert 2 April 1952 werd een verzoek aan de Regeringsraad gericht om te mogen beschikken over twee, sedert het eind van de oorlog niet meer in gebruik zijnde barakken op Savoneta. Het is jammer dat de R.R. in acht maanden nog geen tijd heeft kunnen vinden hier op te antwoorden. D.O.W.

"Hubentud activo"

heeft reeds toegezegd voor demontage, transport en opbouw zorg te zullen dragen. Met de totale outillage, zodat er een vijftigtal jongens een vak-opleiding zullen kunnen krijgen, als timmerman, metselaar, schilder en eventueel later metaalbewerker, is een bedrag gemoeid van ƒ 24.000.—. Dit bedrag zal door vrijwillige bijdragen van de burgerij moeten worden opgebracht. Een beroep op onze Arubaanse samenleving is nooit tevergeefs geweest en ook nu zal weer blijken, dat er firma's en particulieren gaarne voor dit doel willen offeren.

De vaste lasten, o.a. de aanstelling van twee krachten (men heeft reeds het oog laten vallen op een Arubaanse vakman, die over de nodige capaciteiten beschikt), eventuele schoolvoeding, (desnoods gedeeltelijke), onderhoud, enz, zullen per jaar ƒ 25.000.— vergen. Economisch, laat ons het voorlopig van deze zijde bezien, is dit volkomen verantwoord en waar er in de Eilandsraad reeds door verschillende leden gesproken werd over jeugd-criminaliteit, zal men daar de nodige steun zeker niet onthouden en dit bedrag op de begroting plaatsen.

Het Bestuur van „Hubentud Activo" overweegt thans op welke wijze gelden ingezameld kunnen worden om tot verwerkelijking van hun plannen te geraken, en wij hopen binnenkort daarvan in ons blad mededeling te kunnen doen. Wij geven echter ook gaarne publiciteit aan alle bedragen die nu of later voor dit doel binnen komen.

Het zij hierbij aangetekend, dat vier of vijf jaar geleden Pastoor Holterman reeds met plannen rond liep over een werkkamp, doch door omstandigheden kon dit geen voortgang vinden. Inmiddels is dit probleem urgent geworden en een oplossing dringend noodzakelijk.

Ten slotte wensen wij „Hubentud Activo" van harte zeer veel succes toe en dat dit schoon initiatief door de gehele Arubaanse bevolking gesteund moge worden.

Op 23 December Algemene Vergadering van V.N. gesloten

Treurig record van fiasco's

New York. — Het bureau van de Algemene vergadering van de Verenigde Naties heeft vandaag besloten de huidige zitting der Assemblee op 23 December a.s. te verdagen.

Donderdag zal worden uitgemaakt wanneer de besprekingen zullen worden voortgezet, hetzij in vervolg op de huidige zitting, hetzij op een volgende nieuwe zitting. Van een definitief besluit dienaangaande hangt het af wanneer de Algemene Vergadering haar besprekingen over de Koreaanse kwestie zal hervatten nu de regering te Peking afwijzend heeft gereageerd op de resolutie van India. Verder zal Donderdag moeten worden beslist wat er gaat gebeuren met de agendapunten, die op 23 December a.s. nog niet zijn afgehandeld. Bovendien valt Donderdag de beslissing of de Algemene Vergadering voortaan in het voorjaar of in de herfst bijeen zal komen.

LATTIMORE WEER ONDER HET MES

Washington. — Prof. Owen Lattimore, de kundige van het Amerikaanse departement van buitenlandse zaken voor aangelegenheden betreffende het Verre Oosten, is gisteren op zeven punten in staat van beschuldiging gesteld wegens het „onder ede afleggen van valse verklaringen tegenover de sub-commissie van de Amerikaanse Senaat, die belast is met het instellen van een onderzoek naar de binnenlandse veiligheid van Amerika".

De hoogleraar is door de senator McCarthy beschuldigd een spion te zijn van de Sowjet Unie. Lattimore ontkend de juistheid van deze beschuldiging.

Door misplaatsing kwam de titel van dit „Nieuws van Vandaag" in de rubriek van gisteren terecht. De titel daarvan had moeten luiden:

"veel gepraat"

CURACAO

EEN KERSTWEEK EXTRA

In overleg met de Bestuurscolleges is besloten alle gouvernements werklieden werkzaam in de Nederlandse Antillen een week extra loon uit te keren bij wijze van kerstgratificatie. Deze bedragen variëren van *f* 50 tot *f* 70 naar gelang van de staat van de betrokken arbeider alsmede van het aantal kinderen enz.

Naar wij vernemen is met deze gratificatie-uitkering ruwweg *f* 100.000 tot *f* 120.000.— gemoeid.

Zoals bekend berichtte onze correspondent van Aruba ons, dat ook de ambtenaren een gratificatie zouden krijgen.

HOGER BEROEP AANGETEKEND

De procureur Generaal heeft tegen het vonnis, dat in eerste instantie werd gewezen tegen Vitalis, de dader van de schietpartij op twee CPIM employé's, Hoger Beroep aangetekend. Deze zaak zal vermoedelijk in de loop van het volgend jaar worden behandeld. In eerste instantie werd Vitalis op een eis van 10 jaar veroordeeld tot 6 jaar gevangenisstraf.

BLOEMENHULDE

De actieve vereniging „Sociedad Bolivariana" zal ter gelegenheid van de 122-ste verjaardag van Simon Bolivar's sterfdag hedenmiddag halfvijf een bloemenhulde brengen aan het standbeeld van Simon Bolivar aan het Bolivarplein alhier. Wij roepen belangstellenden op deze plechtigheid bij te wonen. Als spreker zal optreden prof. Marinao Picon Salas.

DOOR DE STROOM GEDOOD

Een Colombiaanse werknemer, werkzaam bij de CPIM, heeft gisteren tijdens het bedienen van een electrische slijpmachine contact gemaakt met de stroom, waardoor de man door de stroom getroffen werd.

Tijdens het vervoer naar het hospitaal overleed de man. Hij was 35 jaar oud.

AUTO DIEFSTAL

Uit Suffisantdorp werd melding gemaakt van een auto diefstal. De politie heeft de zaak in onderzoek.

TWEE VELDSLAGEN

Sithoc en SUBT zijn twee namen die klank hebben en die telkens weer belangstelling wekken wanneer men hun namen hoort of leest. Vanzelfsprekend wordt de belangstelling nog groter wanneer ze beiden moeten optreden. Hedenavond zal dat gebeuren. Niet dat ze elkaar de degen kruisen dat komt eerst op het eind van de competitie. Toch worden er hedenavond twee veldslagen geleverd die zullen trekken. Daar is op de eerste plaats de strijd Sithoc - Vesta. Weet U nog wat een moeite de studenten in de eerste ronde hadden met de Vestanen. Met pijn en moeite won Sithoc toen met de magere cijfers 2-1. Het is daarom dat hedenavond de grote supportersschare weer met bonzende bange harten naar het Stadion gaat om hun favorieten aan te moedigen tegen de fel strijdende mannen van Mathilde.

De tweede strijd SUBT - Jong Curaçao zal zeer zeker ook wel de nodige blauw-gele belangstelling hebben die met de gerustheid van „we winnen toch" alleen maar nieuwsgierig is hoe hoog de score zal lopen. En van doelpunten maken houden ze op Vredenberg. Of het in het Stadion ook zo vlot gaat moet men gaan zien.

ZUSTER COLOMBA †

Hedenmorgen overleed in de ouderdom van 70 jaar in het St. Elisabeth Gasthuis de Eerwaarde Zuster Maria Colomba.

Zuster Colomba heeft 41 jaren op Curaçao gewerkt waarbij zij haar beste krachten heeft gegeven aan het missie werk. Zij mag van God haar loon in het Rijk der Hemelen verwachten. Hedenmiddag om 5 uur zal in de Kapel van het hospitaal de absoute verricht worden.

VECHTPARTIJEN

C. en R. kregen onenigheid waarbij de vuist aan te pas kwam. C. kreeg een schop in de maagstreek en een gat in het hoofd en moest deswege in het sanatorium worden opgenomen.

G. en D. kregen herrie over scheermesjes, resultaat was dat D. met bedoelde scheermesjes werd bewerkt.

TER VERDUIDELIJKING

Er werd ons op gewezen dat onze passage in onze editie van gisteren met betrekking tot het niet-bereiken van het quorum voor tweeërlei uitleg vatbaar is.

De lezers zouden n.l. gemakkelijk uit deze passage de indruk kunnen krijgen dat door het niet komen opdagen van de leden Henny Eman, mevr. de Lannooy en de Cuba hierdoor geen quorum kon worden bereikt. Zoals bekend speelden de DP-PPA leden weer het bekende spelletje door in de koffie kamer te blijven zitten, waardoor het vereiste aantal statenleden om een vergadering te kunnen houden, niet kon worden bereikt.

De (andere) uitleg die wij er aan gaven was deze, n.l. dat door het niet verschijnen van de leden Eman, de Cuba en mevr. de Lannooy de oppositie in de gelegenheid kon worden gesteld het „koffiekamer" spel te spelen.

Hierdoor dragen bedoelde leden, die geen geldige reden konden opleveren voor hun absentie, in feite de schuld dat de vergadering gisteren geen doorgang kon vinden.

En dat betreuren wij!

ARUBA

DE ZAAK HENNY EMAN VOOR HET HOF

Dinsdagmorgen diende de zaak van de heer J.H.A. Eman voor het Hof onder presidium van Mr Ariens. Het O.M. werd vertegenwoordigd door Mr A. Bijvoet, terwijl achter de HH. Rechters Mr Dr Da Costa Gomez had plaats genomen en het gehele verloop met grote aandacht volgde. De belangstelling van het publiek was tamelijk groot.

De President opende de zitting op de gebruikelijke wijze en zeide dat beklaagde het woord „pimpi" had gebruikt, wat in het Nederlands „koppelaar" betekende. Bekl. zeide echter dat hij de klemtoon op de laatste lettergreep had gelegd en dan niet die betekenis meer had en bovendien dit woord door hem zelf gecreeerd was. Hij bedoelde niet beledigend te zijn en hij meende met de geïncrimineerde zin waarover thans het proces ging niets anders: Houdt nu op met dat gezanik.

De Advocaat-Generaal, Mr A. Bijvoet hield daarop een uitvoerig requisitoir en zeide ten slotte dat dit beklaagde's laatste kans was en thans een voorwaardelijke straf van twee weken eiste met een proeftijd van drie jaar, doch zodra beklaagde in herhaling van zijn beledigende termen zou vervallen, de straf onvoorwaardelijk zou zijn zonder pardon.

De President gaf hierop het woord aan Mr A. Papier.

De uitspraak van het Hof is over veertien dagen.

FILM OVER DE RELIEK VAN O.L. VROUWE VAN COROMOTO ZAL DIT WEEKEINDE VERTOOND WORDEN

Naar wij vernemen is de film die door Dr Turfboer werd opgenomen over het bezoek van de Reliek van O.L. Vrouwe van Coromoto gereed gekomen en dit weekeinde in het De Veer Theater worden gedraaid. Ook in de districten zal deze film, die zeker vele belangstellenden zal trekken, vertoond worden.

HENNY EN LINDETEVIS

Op onze vraag aan Sjon Henny hoe zijn standpunt was tegenover de zaak Lindetevis t.a.v. Aruba, zeide de heer Eman niet geheel op de hoogte te zijn met deze affaire, daar hij tijdens de behandeling in Nederland vertoefde. Wel zou hij zich op de hoogte stellen en zo een vestiging van deze firma op voor dit eiland van be[lang] zou zijn, zou hij zeker zijn daaraan geven.

Tom Poes en eh.... dinges

..hilder Terpen Tijn overhandigde heer Bommel een palet, ..penselen en ging toen op zijn stoel zitten.
..uit!" sprak hij, een augurk in de mond stekend.
..eh.... wat moet ik doen?" vroeg heer Ollie zenuwachtig.
..deren!" zei de meester kort, naar een gereedstaand doekje
..uist!" prevelde heer Bommel. „Eh.... schilderen! Net wat ik ..., ja, ja! Maar hoe moet ik dat doen? Ik bedoel, ik weet na- ..wel, wat schilderen is, ja, ja! Maar ik zou toch eerst les .. De fijnere kneepjes en zo, als je begrijpt, wat ik bedoel?"
.." snauwde de kunstenaar, krakend een augurk door midden .. „Knijp die verf op dat palet, en schilder! Dát is de fijne ..an de.... eh.... dinges! Vat je, makker?"
..Ollie zuchtte diep. Toen greep hij een tube en drukte die ..het palet. Daarna nam hij de volgende en kneep die daarnaast uit en zo ging hij voort, totdat de verf het hele plankje vulde en kletsend op de grond drupte. Toen nam hij met bevende vingers een penseel, doopte die in de vette massa en tekende zo goed en zo kwaad als het ging een poppetje op het doek.

Al werkende begon hij plezier in het schilderen te krijgen. Met een klontje paarse verf zette hij een neus op het gezicht en met een kloddertje groen tekende hij een augurk in de harkvingers van zijn mannetje. En na een kwartiertje wendde hij zich om en veegde een aliert verf van zijn oor.

„Het staat er op!" zei hij tevreden. „Het is nog niet helemaal, wat het zijn moet, maar de neus lijkt sprekend, al zeg ik het zelf. Ik...."

„Je bent een bolle verfbederver!" zei Terpen Tijn, de laatste augurken in zijn mond proppend. „Je bent een.... eh.... dinges! Vat je, makker?"

..ven van Blozekriekske

..uitgeknepen citroenen en het einde van de wereld

..krieks'ke," zei Mien, mijn .. „waarom zit je daar nu ..iks te doen? Komaan, ..eer eens een briefje over ..uren die je op Bonaire ..eefd." „Mien," antwoord- ..k durf niet goed meer te ..n. Ik maak de mensen ..os. Verleden keer schreef ..vis. En ik bedoelde toch ..en kwaad er mee te doen. ..haar goed. Ik dacht zo, ..len er voortaan nog meer ..s op Bonaire verkocht. .. goed, ik vraag hierbij ..lig excuus voor alle ..en fantasie die ik heb ..n.

..g nu eens zelf, iedereen ..t toch wel eens een beet- ..sie. Neem nu die meneer, ..de „Amigoe" het woord heeft gericht en die zijn .. ondertekende met ... Nou, dat bestaat ge- ..let. Ik heb geen vrienden, alleen maar vriendinnen. ..zei Mien. „en wat ga je ..lkens daar op Bonaire ..chavuit die je bent!! Je ..mpie opzoeken zeker hè? ..ar zat ik! Gewoonweg ..hat gezet door mijn bloed- ..ijf!

..enfin, ik zal het dan ..agen weer eens te ver- ..at me nu weer op Bonai- ..erkomen. Het houdt daar ..et op. Het lijkt op Bonai- ..de bakermat van het ..Dat het A.N.P. daar nog ..ntoor heeft, snap ik dood- ..niet. Eerst is er rumoer ..en fabriek die op Goede ..liet doorwerken en bij ..ek van de reliquie van ..o niet of niet voldoende ..aan het personeel. Ver- ..komt daar de dominé, ..kabaal schept en er na- ..zijn spijt over betuigde ..daarop gaat het sta- ..van Bonaire in een op ..gedrukt pamfletje het ..college aanvallen en ..op zijn borstje kloppen. .. nogal een rare manier ..n. Stel je voor, dat daar ..n de Staten in een pam- .. Regeringsraad gaan af- ..doch lekker wegblijven ..vergaderingen. Iedereen ..ire vraagt zich af of het ..statenlid les heeft gehad van de Democraten op Curaçao of Aruba. Ja, zei Mien, maar heb je gezien, dat hij nu in de „Amigoe" zich zelf weer een pluimpje heeft gegeven en zegt, dat hij het allerbeste statenlid is, dat Bonaire ooit heeft gehad? Ja Mien, zei ik, ik denk dat exstatenlid Gerharts zich in zijn graf zal omdraaien. In zijn graf, zei Mien, hoe kom je daar nu bij, die man is toch zeker nog spring levend. Nou ja, ik bedoel natuurlijk zijn theoretisch graf.

Toen ik zo met mijn suikeroompie daar op Bonaire zat te keuvelen op de stoep voor zijn huis, terwijl de gouden zon langzaam in zee neersiste, vertelde Oompie, dat er nu vijf verschillende godsdiensten op Bonaire kunnen worden beoefend. Dat zijn in de eerste plaats de Katholieke Godsdienst, dan de Protestantse, dan heb je daar de Adventisten, toen kregen ze Jehova's discipelen er bij en nu hebben ze er weer een bij gekregen, die zich, geloof ik, Evangelisten noemen. Die eenvoudige Bonairiaanse bevolking, zei Oompie, wordt er tureluurs van. De vrijdom van Godsdienst is prachtig, doch op een rustig eiland als Bonaire, wordt de rust door al deze rare knapen verstoord. In plaats dat ze nu in de binnenlanden van Brazilië of Nieuw Guinea de heidenen proberen te bekeren, gaan ze hier een gelovige bevolking van haar geloof trachten af te halen. De vrouwen staan soms angst uit en dat is te begrijpen wanneer je weet, Blozekriek, zei Oom, dat er zo nu en dan op je deur wordt geklopt en als je dan open doet in de verwachting de bakker voor je neus te zien staan, staat daar een lange pierlala van een vent, zijn armen ten hemel geheven en die met een grafstem verklaart: „De wereld loopt op een eind. Gij zult allen sterven." Is het een wonder, dat er bijna iedere week patienten naar Rustoord moeten worden gestuurd? Een ontwikkeld mens schrikt zich al een puist als je daar op eens wordt verteld, dat je naar de Adventisten of andere hemel zult gaan, dus je begrijpt wat voor een uitwerking dat heeft op die eenvoudige zielen in de Cunucu. In Noord Amerika, het land van de Vrijheid, zijn enige van deze „godsdiensten" verboden en de reizigers-in-boekjes de Staat uitgewezen, omdat ze onrust verwekken en dikwijls de bevolking opstoken tot ongehoorzaamheid aan het Gezag. Dat gaat hier niet goed, Blozekriekske, zei Oompie. Dergelijke Jan Klaassen is niets voor ons hier.

Zeg Oompie, zei ik, wat zeg je nu van die brief in de „Amigoe" van Vrijdag waarin voor meer industrietjes wordt gepleit. Die vriend van mij — ik moet toch eens zien uit te vissen wie die knaap is — doet een beroep op de Redactie van de „Amigoe" om zich als paladijn op te werpen. Maar wat zegt U er nu van Oompie? Wel, Blozekriekske, zei Oom, we zitten hier nu eenmaal in een nare positie. Als er iemand uit het buitenland komt om eens polshoogte te nemen in de Antillen, dan wordt hij eerst op Curaçao opgevangen en daar wordt hij op een geestelijke martelbank gelegd, door Autoriteiten en Banken. En wanneer dan die citroen goed uitgeknepen is en ze alle sap hebben vergaard, dan gebeurt er een van twee: óf de industrie is goed en dat zegt Curaçao, pik in, hier blijven, niet naar Bonaire gaan, daar is het niets gedaan. Of er zit geen muziek in en dan laten ze die knaap wel doorreizen naar Bonaire en ja, dan lusten wij die uitgeknepen citroen ook niet meer.

Maar als Bonaire eens de kans krijgt een goede firma aan te trekken, neem het geval „Lindeteves" maar eens, dan krijgt geheel Curaçao de kriebel, met de Landsminister-Directeur van Prospero Baiz aan het hoofd. En dan proberen ze allerlei slimmigheidjes te bedenken om het Bonaire betaald te zetten, dat wij hier zo tribi zijn. Maar, Blozekriekske, er komen nog een paar industrietjes hier en wel in 1953. En daar blijft Curaçao af! Ook al staan wij dan met twee voeten op alle lange tenen waarover de Bond zonder Naam in 1951 sprak.

En hiermede heb ik weer zo het een en ander verteld van mijn laatste bezoek op Bonaire. Ik hoop er zo tegen de Kerst nog eens heen te gaan, als ik tenminste plaats bij de K.L.M. kan krijgen. Want het is me een drukte in de lucht naar Bonaire!

En zo gaan we vooruit!!

BLOZEKRIEKSKE.

VRIJWILLIGE OPENBARE VERKOPING

Op **Dinsdag, 23 December 1952**, om 10.00 uur v.m., zal ten overstaan van **NOTARIS MR A. A. G. SMEETS**, te zijnen kantore aan het De Ruyterplein 1, alhier, volgens plaatselijk gebruik, in veiling worden gebracht:

Het bouwterrein, gelegen aan de **SCHOTTEGATWEG OOST** tussen Club Chobolobo en Mercuriusstraat (Klein Davelaar), kadastraal op Curaçao bekend als Tweede District Sectie **A** nummers 573 en 574, met een totale oppervlakte van 28.560 M2.,

staande ten name van: **Heineken's Curacaosche Bierbrouwerij Mij. N.V.**

De veilingscondities, alsmede een officiële situatietekening van het terrein, liggen van Donderdag 18 December a.s. af voor een ieder ter inzage ten kantore van genoemde Notaris.

OPROEPING

tot de buitengewone algemene vergadering van aandeelhouders van de te Willemstad (Curaçao) gevestigde naamloze vennootschap: „MONTAN EXPORT (METAAL HANDEL-MAATSCHAPPIJ) N.V.", te houden op Dinsdag 23 December 1952, des voormiddags om negen uur, ten kantore van Notaris Mr A. A. G. Smeets aan het De Ruyterplein No. 1 op Curaçao.

Aandeelhouders, die deze vergadering wensen bij te wonen, zijn verplicht hun aandelen, of dépôtbewijs daarvan (vermeldende de nummers der aandelen) van een bankinstelling, ten kantore der vennootschap, of ten kantore van Notaris Smeets voornoemd, te deponeren.

De punten van behandeling liggen van heden af tot en met de dag der vergadering voor de aandeelhouders ter inzage ten kantore der vennootschap en ten kantore van genoemde notaris.

Curaçao, 17 December 1952.
DE DIRECTIE.

Hiermede vervullen wij de droeve plicht kennis te geven van het overlijden op 16 December jl. tengevolge van een noodlottig ongeval, van onze werknemer

CLEMENTE ROCHA MORA

in de ouderdom van 35 jaren.

Onze deelneming gaat uit naar zijn familieleden.

N.V. CURACAOSCHE PETROLEUM INDUSTRIE MIJ
H. van Drimmelen

Cumplimos con el triste deber de participar el fallecimiento el día 16 de diciembre ppdo. a causa de un accidente trágico de nuestro obrero

CLEMENTE ROCHA MORA

en la edad de 35 años.

A sus deudos les damos nuestro sentido pésame.

N.V. CURACAOSCHE PETROLEUM INDUSTRIE MIJ
H. van Drimmelen

AMIGOE VAN DE JEUGD

Hoe Tijger gevangen werd

Aan de rand van het dorp stond die grote schuur, waarin de visafslag werd gehouden. In de kelder onder de schuur woonde Cato, een mooie grijze poes, en ze had het daar best naar haar zin. Als ze honger had immers, hoefde ze de keldertrap maar even op te gaan om een lekker stuk vis te halen. De vissersiui hadden daar helemaal geen bezwaar tegen. Integendeel, ze konden het best met Cato vinden en bewaarden altijd een paar extra-dikke moten voor haar.

Op zekere dag wilde ze als naar gewoonte naar boven gaan, toen ze vreemde geluiden hoorde in de schuur. Het waren geen vissersiui, en een vrouw uit het dorp leek het ook niet te zijn. Wie kon het dan wezen? Cato luisterde eens goed. Het leek wel het geluid van een kater!

Gek. Cato wist helemaal niet, dat er een kater vlak in de buurt woonde. Zou ze het dan toch mis hebben?

Ze ging naar binnen, maar jawel, hoor, midden in de schuur zat een grote oranje met wit gestreepte kater. Hij was zo groot, dat hij wel een beest uit de dierentuin leek. Zijn haar scheen allemaal overeind te staan en hij zag er brutaal en onvriendelijk uit.

„Wie ben je en wat kom je hier doen?" vroeg hij op snauwende toon.

Cato vertelde het hem, maar vroeg meteen: „Wie ben **jij** eigenlijk?"

„Ik ben Tijger", zei de oranje kater. „Ik ben de grootste en sterkste kater uit het hele dorp en deze schuur is voortaan mijn terrein. Jij hebt hier niets meer te maken; maak, dat je wegkomt."

Wat een brutaliteit! dacht Cato. Maar ze begreep wel, dat ze alleen tegen die grote, brutale kater toch niets zou kunnen uitrichten. En daarom zei ze verder niets, maar dacht heel diep na. Wacht, daar kreeg ze al een idee!

Ze zou haar vriendjes Ollie en Pietie te hulp roepen!

Je zou het niet verwachten, maar Ollie was een muisje en zijn vrouwtje heette Pietie. Muizen zijn gewoonlijk niet erg bevriend met katten, maar dit tweetal vormde een uitzondering. Van Cato hadden ze immers nooit iets te vrezen. Die kreeg altijd zoveel lekkere verse vis te eten als ze maar lustte en had daardoor helemaal geen trek meer in muisjes.

Ollie en Pietie moeten me helpen, dacht Cato nu en rende terug naar de trap. De huisdeur van Ollie en Pietie was op de derde tree. Cato krabbelde er opgewonden met haar nagels tegen. Het gaatje was zelfs te klein om er haar poot door naar binnen te steken.

„Wie is daar?" riep Ollie.

„Ik!" riep Cato terug.

Daar stak Ollie zijn kopje al naar buiten. „Wat is er aan de hand, Cato?" vroeg hij vriendelijk.

„Ollie, zouden jij en Pietie me een geweldig grote dienst willen bewijzen?"

„Natuurlijk", antwoordde het muisje bereidwillig. „Zeg maar, wat we voor je doen kunnen."

„Heb jij vanmorgen ook die grote kater in de schuur gezien?"

„Nou en of!" zei Ollie uit de grond van zijn hart. „En ik moest maken, dat ik wegkwam, want hij wou me opeten!"

„Ik ril nog als ik er aan denk", zei Pietie, die ook in de deuropening verschenen was.

„Wat een gulzigaard!" riep Cato uit. „Toen ik hem zag, was hij de grootste vis uit de hele schuur aan het verslinden."

„En hij houdt nog van muizen ook", zuchtte Ollie.

„Daar moeten we gauw iets tegen doen', zei Cato beslist, „en ik heb een idee. Hebben jullie dat grote net wel eens gezien, dat in de schuur hangt?"

„Jawel, maar wat wou je daarmee?"

„Het is wel een visnet", antwoordde Cato, „maar misschien kunnen we er ook wel een kater mee vangen. Luisteren jullie maar, dan zal ik jullie uitleggen, wat jullie doen moeten."

Diezelfde avond nog, voordat Tijger in de schuur kwam, klommen Ollie en zijn vrouwtje Pietie tegen de muur op, waar het net aan een spijker hing en begonnen voorzichtig aan het touw te knagen, waarmee het bevestigd was.

Cato keek aandachtig toe. „Niet het hele touw doorknagen", waarschuwde ze, „anders valt het net nu al naar beneden."

„Daar zullen we wel voor oppassen", stelde Ollie haar gerust. Nog even knaagden de muisjes door, toen hielden ze er voorlopig mee op.

„Nu ik" zei Cato. Ze liep naar de hoek van de schuur, waar al een grote partij vis lag, en zocht een lekkere, dikke vis uit, die ze recht onder het net neerlegde.

„Ziezo", zei ze, „Daar kan die schrokop vast niet afblijven. Letten jullie goed op?"

En zacht sloop Cato weg, want je kon niet weten, of Tijger misschien al in de buurt was.

Ollie en Pietie bleven beven aan het net hangen. Ze hielden zich heel stil...... ja, ze waren zo stil als muisjes!

Nu, Tijger liet niet lang op zich wachten. Ze hoorden hem al van verre aankomen, zo'n lawaai maakte hij. In de deuropening bleef de grote kater even staan. Hij snoof eens en ging toen recht op de vis af die Cato zo netjes voor hem had klaar gelegd.

„Vooruit nou", stootte Ollie zijn vrouwtje aan. Snel knaagden de beide muisjes het allerlaatste draadje door en... rtts... rtts... daar viel het net al en Tijger zat er onder gevangen!

Ollie en Pietie gleden snel langs de muur naar beneden, dansten om Tijger heen en klapten in de pootjes van plezier. Toen holden ze gauw naar buiten om aan alle muizen in de straat te vertellen, dat Tijger onder het net zat. Met hun allen vierden ze die avond feest en het spreekt vanzelf, dat Cato ook van de partij was. Geen enkel muisje was bang voor haar.

Wat Tijger betreft, daarmee wisten de mannen van de visafslag wel raad, toen ze hem de volgende morgen vonden. „Nu begrijpen we, wie er de laatste dagen telkens vis gestolen heeft", zeiden ze tegen elkaar. En ze belden meteen de Kattendienst op, want loslopende katten, die zo maar hier en daar hun slag slaan, kunnen ze in geen enkele gemeente gebruiken!

BRAVE HENDRIK

Brave Hendrik wordt veelal spottend gebezigd voor een onmogelijk type van volmaaktheid. De naam is ontleend aan een leerboekje voor de school, door A.N. Anslijn (1777 — 1838), waarin de lotgevallen van zulk een onnatuurlijk-braaf kind verhaald worden.

LUCHTPOSTDIENST

De eerste geregelde luchtpostdienst tussen Londen en Parijs werd in 1919 ingevoerd. Het resultaat was teleurstellend, omdat voor zulk een korte afstand de luchtdienst weinig voordeel bood in vergelijking met de buitengewoon doelmatige middelen van vervoer te land en ter zee. Maar elk jaar werd de luchtpostdienst uitgebreid en nu kunnen wij luchtpost naar elk van de vijf werelddelen zenden.

Hans Gout	**1**	**BOEK**
Marie L. Capriles	**1**	**BOEK**
Elly Day	**1**	**BOEK**
Edmund Perry	**70**	**punten**
Joice Perry	**40**	"
Hanneke v. Opstal	**15**	"
Marléne Bérénos	**45**	"
Gladys Day	**95**	"
R. Lopez Penha	**45**	"
Edith de Jongh	**15**	"
Oscar Day	**30**	"
Jacqueline Cras	**55**	"
Ineke van Opstal	**45**	"
Ingrid Pluym	**50**	"
Marlene Deira	**65**	"
Annie Leito	**45**	"
Caroline Rigaud	**75**	"
Marijke v. Opstal	**15**	"
Hertha van Sprang	**60**	"
Jan van Sprang	**60**	"
Pascualita Jansen	**10**	"
Robert Libier	**35**	"
Gerlinda Grep	**50**	"
Stanley Conquet	**5**	"
W. Rivers	**20**	"
Ifna Cardoze	**45**	"
Roland Hernandez	**10**	"
Aurelio Martis	**75**	"
Stanley Cras	**5**	"
P. Perry	**10**	"
Ligia Winklaar	**10**	"
A. De Vecchia	**10**	"
Humphr. Hardeveld	**15**	"
Carla Floridas	**85**	"
Céline Hendrikse	**55**	"
Hubert Nijman	**30**	"
Hildo Martina	**50**	"
Ankie v. Roosmalen	**55**	"
Wim v. Roosmalen	**70**	"
Harold v. Eyma	**95**	"
Anna Martina	**45**	"
Albert Davelaar	**45**	"
Hardy Meyers	**50**	"
Norman Ugueto	**70**	"
Stanley v. Eyma	**70**	"
Raymundo Lugo	**25**	"
Merle v. Eyma	**70**	"
Donald Davelaar	**45**	"
Robert Sanches	**45**	"
Helen Kruythoff	**30**	"
R. Casseres	**15**	"
R. de Windt	**30**	"
Marjan Bijvoet	**10**	"
Mildred C. King	**35**	"
Paul Doest	**45**	"
Aart Natzijl	**30**	"
Waldemar v Eyma	**45**	"
Hannibal Sprock	**35**	"
Iris Dovale	**30**	"
Richard Doest	**30**	"
Rodion v. Eyma	**30**	"
Johannes Doest	**15**	"
Bernhard Davelaar	**15**	"

PIER PANIEK en SUZIE REBEL

HET ZUSJE VAN SJORS

WIE ZAL IN DEZE GRIMMIGE STRIJD TUSSEN RODEN EN BLANKEN WINNEN? ZAL HET PIER GELUKKEN SUZIE TE REDDEN? IN HET VOLGENDE NUMMER KUNNEN JULLIE HET ANTWOORD LEZEN

Wie weet raad ?

Het is natuurlijk de surprise-avond geweest, die alle neefjes en nichtjes zo slim heeft gemaakt. Of misschien was het een bewijs dat Zwarte Piet werkelijk niet zo kwaad is als hij er uitziet en als er dikwijls over hem verteld wordt. Maar wat ook de reden mag zijn bij ons Sinterklaasraadsel heeft geen enkel neefje of nichtje een steek laten vallen. Allen hadden ze de oplossing goed, die was:

„SURPRISE AVOND"

Dat heeft Tante veel moeite met loten gegeven. Want als er zoveel zijn, die hun oplossing goed hadden, dan moet Tante dikwijls haar mes steken in het boek. Gelukkig heeft ze met Sinterklaas juist een heel dik kookboek cadeau gekregen, zodat er veel plaats was voor al die steken.

Toen haar arm moe werd, heeft ze eindelijk gevonden, dat **Hans Gout,** ons neefje, dat al zo lang en zo trouw aan de raadsels mee doet, het boek gewonnen heeft. Tante is nu werkelijk dubbel blij, dat ze Hans kan uitnodigen naar het Redactiekantoor van de „Amigoe di Curaçao" te gaan, waar ze een mooi boek als prijs mag gaan halen.

x x x

Volgende week is het Kerstmis, en dat is één van de mooiste feesten van het jaar. Dan wordt God, die almachtig is een klein zwak kindje, alleen om ons gelukkig te maken. Dat is een groot en blij feest. Een feest, heel speciaal voor ons, omdat het kindje Jezus net als een van onze neefjes wordt. In ons kringetje zal Hij zeker bij alle neefjes en nichtjes welkom zijn.

Ter ere van dat mooie fe[...] zal Tante volgende week Wo[...] dag met een extra mooie kr[...] voor jullie komen. En ze he[...] ook gedacht, dat ze haar ker[...] raadsel tot volgende week m[...] bewaren. Dus let op de kr[...] van volgende week met mo[...] kerstverhalen en andere ver[...] singen. Bereid je onderh[...] goed voor op dat mooie fe[...] want hoe beter je je best d[...] in deze dagen des te blijer [...] het feest zijn en hoe blijer [...] neefjes en nichtjes zijn, des [...] er is jullie liefhebbende

Tante Cor[...]

De grote avonturier

(Slot)

Toen Franciscus Xaverius naar Nussaloet, een der Molukse eilanden, wilde gaan, zei men van alle kanten:

„Ga daar niet heen, Padre! U bent daar niet veilig. De mensen van dat eiland zijn nog echte wilden; het zijn mensen-eters!"

„Maar het zijn toch mensen?" beslist Franciscus, „dus hebben ze ook recht het woord van Christus te vernemen!"

En de grote avonturier laat zich naar het strand van Nussaloet voeren. Maar er is niemand om hem te begroeten. En er zijn geen wegen, die hem naar de hutten der heidenen voeren kunnen. Geen zorg: Franciscus weet zich zelf een weg te banen. Hij sjouwt de berghellingen over, door dichte oerwouden en bossen van dichtopeengroeiende varens: hij waadt door moerassen en rivieren en slaat geen acht op de krokodillen, die daar plotseling uit het water opduiken; hij trekt zich ook niets aan van de slangen, die, om de boomstammen gekronkeld, hun spitse koppen onheilspellend vooruit steken. Natuurlijk heeft hij last van de bloedzuigers, die zich aan zijn blote voeten vastklampen en zich te goed doen aan zijn bloed. 's Nachts kan hij moeilijk de slaap vatten, omdat duizenden muskieten hem het leven zuur maken. Maar al die dingen telt Franciscus niet: hij is op zoek naar zielen voor Christus.

St. Franciscus

Na dagenlang trekken door het oerwoud vindt hij ze. De mannen hebben hun speren en blaaspijpen met vergiftige pijlen gereed.

Franciscus weet, dat zijn leven niet veel betekent. Maar hij heeft een groot vertrouwen op God. En dat blijft niet onbeloond. Want ook de woeste mensen van Nussaloet geven zich over en willen luisteren naar de woorden, die Franciscus te spreken heeft.

Zo trekt deze onvermoeide werker van eiland naar eiland. Overal maakt hij bekeringen, overal plant hij het kruis van Christus. Hij trekt zelf helemaal naar Japan! Ook daar weerklinkt zijn stem niet vergeefs. Eindelijk, als Franciscus hoort, dat tegenover Japan een nog veel groter land, met nog veel meer mensen, ligt, dan staat bij hem het plan vast, ook naar China te gaan.

Een vroegtijdige, eenzame dood op een klein eilandje vlak bij de kust van China verijdelt dat plan.

Het was de derde December van het jaar 1552, dat de dood een einde maakte aan dat grote, avontuurlijke en heilige leven.

Weer gaat de bel van Sint Franciscus over de wereld luiden. Maar nu, in de komende weken, om alle goed willende christenen van Nederland wakker te schudden en toe te roepen:

„Helpt mee, dat werk van die grote Franciscus voort te zetten. In de missielanden moeten priesters uit eigen volksstammen komen. Europa heeft te weinig priesters voor al die missielanden. Overal moeten inlandse geestelijken gevormd worden. Helpt dus mee om in al die landen seminaries te bouwen. Volgt het voorbeeld van Franciscus en steunt de missie, in het bijzonder het Pauselijk Liefdewerk van de H. Apostel Petrus."

KAMPERFOELIE

Kamperfoelie, de naam van een plant met fraaie, welriekende bloemen, heeft niets te maken met de Overijsselse stad Kampen. Het woord is afgeleid van het Latijnse caprifolium, dat vertaald kan worden door boks- of geitenblad.

Walvisvangst

Vorige week hebben wij iets verteld over de reuzenwalvissen die op het ogenblik in ons land zijn te bezichtigen. Nu willen wij een en ander mededelen over de vangst van walvissen. Vroeger gebruikte men bij de walvisvangst zogenaamde harpoenen, waarmee de walvisvaarders, of harpoeniers geheten, hun slachtoffers dodelijk moesten treffen. Met een welberekende worp gelukte dit dan ook meestal. Het was een uiterst gevaarlijk bedrijf, want als bijvoorbeeld het geraakte dier, met de harpoen in de zijde, in de diepte wegdook en de lijn, waaraan de harpoen bevestigd was, bij de dan volgende ren op leven en dood niet voldoende lengte had, trok de walvis in zijn geweldige kracht ook het schip mee en soms de diepte in!

De walvisvangst is tegenwoordig een hele industrie op zich geworden. De lijnen worden nu vanaf kleine motorboten met harpoengranaten of electrische harpoenen geschoten. Hierdoor worden de logge walvissen direct gedood, wat een grote aanwinst is met het oog op het binnenhalen van de buit. Is een walvis eenmaal gedood, dan wordt hij in zijn geheel aan dek gehaald, langs een sleephelling in het achterschip, waar machines gereed staan om hem in stukken te snijden. Wanneer dit gebeurd is, neemt het fabriceren van olie een aanvang. Zo kan men het schip van de tegenwoordige walvisvaarders gewoon een drijvende fabriek noemen, die heel wat vaten traan voor het gebruik gereed maakt.

De moderne Nederlandse walvisvaarder heet de Will[...] Barendtsz, zo je zeker wel we[...] Men lost niet zoals vroeger bij [...] thuiskomst het spek van het [...] vangen dier, doch het geh[...] klaar gemaakte product: de [...] vertraan en het vismeel. De [...] ten, die uitvaren, hebben [...] buitengewoon uitgebreid arbei[...] veld. Zij zijn op steunpun[...] aan land niet meer aangewe[...] en hebben een volledige tra[...] fabriek aan boord. Ook de sn[...] heid der schepen is opgevoe[...] zodat lange reizen geen bezw[...] rende rol meer spelen.

(Slot volgt)

Een bijzonder soort walvis, „Kaskelot" genaamd